

det ærede Thing om, at man ikke bør gaae ind paa det nu fremkomne Endringsforslag, men bør holde sig til det af Udvalgets Fleertal subsidiairt stillede Endringsforslag, hvorved man blot siger, at Præstegaardene ved Kaldsledigheds Indtrædelse skulle betale 6 Rd. 80 p. pr. Td. Hartkorn. Herved skyldstgjør man, hvad det er Statens Ret at forlange, og holder Afgjørelsen aaben for de forskjellige Forhold, hvori der kan møde Tvivl og Vanskeligheder; men naar det Tidspunkt kommer, da § 2 skal komme til Anvendelse paa Grund af en indtraadt Kaldsledighed, holder jeg mig overbevist om, at Finansministeren efter Overenskomst med Cultusministeren vil vide at faae Forholdet ordnet, deels ad administrativt Veie og navnlig gjennem en Clausul i det Kaldsbrev, der udsærdiges for den nye Præst, og deels, hvad der i alt Fald ganske vist kan skee, ved at henvende sig til den lovgivende Magt. Jeg anbefaler altsaa det subsidiaire Endringsforslag til Vedtagelse, men tilraader meget bestemt at forkaste det principale, og dette har ingen anden Kilde end den levende Erkjendelse hos mig, at denne Lov bør være saaledes, at den ikke indfører nogen Uoverensstemmelse imellem Loven for Kongeriget og den for den indlemmede Deel. — Jeg skal endnu gjøre en Bemærkning, fordi det ellers maastee kunde synes forunderligt, at disse Indvendinger først nu komme frem fra min Side, og at jeg ikke har gjort dem gjældende i Udvalget. Dette har en reent personlig Grund, thi jeg skal bemærke, at jeg igaar her i Thinget blev angreben af et saa heftigt Feberanfald, at jeg strax efter Mødets Begyndelse maatte gaae borti, og dette Endringsforslag er først blevet bragt paa Bane, efterat jeg var gaaet herfra. Da jeg har maattet holde Sengen, har jeg ikke haft Leilighed til at meddele de øvrige Medlemmer af Udvalget mine Betæneligheder, Noget, jeg saameget mere beklager, som jeg virkelig har den Tro, at det, hvis jeg havde kunnet deeltage i Forhandlingerne med Fleertallet angaaende dette Endringsforslag, skulde være lykkedes mig at forhindre, at det fremkom.

Rådmel: Ogsaa jeg beklager meget, at den ærede Ordfører ved et Ubebefindende

siden igaar Formiddag eller igaar Eftermiddag har været forhindret fra at conferere med Udvalgets Fleertal, fordi jeg har det modsatte Haab, nemlig at han, hvis Udvalget havde hørt den ærede Ordførers nu ansførte Grunde og havde haft Leilighed til at indpdegaae dem, hvad jeg nu kortelig skal tillade mig, vilde have forenet sig med Udvalgets øvrige Medlemmer om at tage det tidligere Forslag tilbage og have sluttet sig til det af Udvalgets Fleertal stillede principale Forslag. Den ærede Ordfører ansførte som den første Indvending mod dette Forslag, at det kan komme i Strid med visse mulige contractmæssige Forhold. Den ærede Ordfører henviste til, hvorledes man havde baaret sig ad her i Kongeriget ved Ordningen af de lignende Forhold ved Loven af 20de Juni 1850, men det forekommer mig, at denne Lov netop ikke tog et saa omfindtligt Hensyn til slige Contractforhold; den havde kun med Hensyn til den Erstatning, der skulde tilfalde de Vedkommende, en anden Bestemmelse end den, Udvalget her i det principale Forslag tillader sig at foreslaae. Dernæst ansførte den ærede Ordfører, at der kunde være andre Eiendomme, som ikke just vare Arvesæsteforder, og som man altsaa ikke kunde ramme ved denne Lov. Jeg troer netop, at, da det ikke er saa store Districter, kan man have mere Kjendskab til de paagjældende stedlige Forhold, end man kunde have, da der var Tale om at ordne Forholdene i Kongeriget, og, saavidt min Erfaring omfatter disse Districter, troer jeg, at der neppe findes andre Eiendomme, som kunne rammes af Loven, end netop Arvesæsteeiendomme. Dernæst ansførte den ærede Ordfører, at der kunde være Eiendomme, som vare erhvervede ved en Kjøbesum, og dem kunde man ikke ramme herved, da Gammelstatten skulde erlægges og erstattes ved Afdrag i Afgiften; men jeg skal tillade mig at bemærke, at der er noget Sted, hvor slige Eiendomme ere blevne overlodte til Arvesæste ved en Bestemmelse om en aarlig Canon eller Landgielde eller Afgift, saa er det netop disse Districter ligesom og hele Hertugdømmet Slesvig; der er det netop en gammel Pragis at fassætte Hoveddelen af Kjøbesummen til en aarlig Afgift eller Canon, saa jeg troer neppe, at der er noget